

Üşüyen Şiirler

— Kazım Gök · 01 Eylül 2020

Ayrılığın rengini söyleyin bana
Hep bir ağızdan “siyah” dediniz
Bildiniz edebi âlemde
Siyah ve soğuktur ayrılık

Işınlar yapraklara tutunur
Eylülde
Kalanlara el sallayarak savrulur
Dağın ardındaki kışlara

Şey der yutkunur
Batışını haber veremez
Çekinir utangaç ekim

Siyah kar yağar
Hasretin soğuğa bulanır
Kasımda üşür yürekler

Günlerin haftaların matemi
Ayların bitkisel hayatı
Siyah ölüme son bir adımdır
Hazan mevsimi

Aylardır kartopu büyür
Üzerime çığ gibi düşer aralıkta yokluğun

Eksi bir derecede unutulur
Donar duygular

Bundan sonra sensiz hayat
Gri düşlerde ki şafaklarda ela gözlerini öpüp
Simsiyah karlar içinde yanarken
Üşüyen şiirler yazmaktır

Hadi yüreği yufka şairler

Bir okuma zamanı
Ceketinizi omzuna verin
İki mevsim değil dört mevsim var
Güneş gelecek deyin

Edebiyat evinin kuytu bir köşesinde
Titremesin çilekeş mısralar